

Predmet C-606/23**Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku sastavljen na temelju članka 98.
stavka 1. Poslovnika Suda****Datum podnošenja:**

4. listopada 2023.

Sud koji je uputio zahtjev:

Administratīvā apgabaltiesa (Latvija)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

2. listopada 2023.

Tužitelji:

AS Tallinna Kaubamaja Grupp

AS KIA Auto

Tuženik:

Konkurences padome

Predmet glavnog postupka

Tužba za poništenje odluke Konkurences padomea (Vijeće za tržišno natjecanje, Latvija) kojom se utvrđuje postojanje nekoliko povreda prava tržišnog natjecanja.

Predmet i pravna osnova zahtjeva za prethodnu odluku

Sud koji je uputio zahtjev na temelju članka 267. UFEU-a traži tumačenje članka 101. stavka 1. UFEU-a.

Prethodna pitanja

1. Treba li tijelo nadležno za tržišno natjecanje u skladu s člankom 101. stavkom 1. UFEU-a dokazati da postoje stvarni i konkretni učinci koji ograničavaju tržišno natjecanje (*actual/real restrictive effects on competition*) kako bi ocijenilo je li zabranjen sporazum kojim se predviđaju ograničenja u

pogledu jamstva na motorna vozila, a kojima se vlasnike motornog vozila obvezuje ili potiče na to da vozilo popravljaju i održavaju samo kod ovlaštenih zastupnika proizvođača motornog vozila te da prilikom redovitog servisiranja upotrebljavaju originalne rezervne dijelove navedenog proizvođača kako bi jamstvo na motorno vozilo ostalo valjano?

2. Je li u skladu s člankom 101. stavkom 1. UFEU-a za potrebe ocjenjivanja sporazuma navedenog u prvom prethodnom pitanju dovoljno da tijelo nadležno za tržišno natjecanje samo dokaže postojanje potencijalnih učinaka koji ograničavaju tržišno natjecanje (*potential restrictive effects on competition*)?

Navedene odredbe prava Unije

Članak 101. stavak 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU)

Obavijest Komisije 2010/C-130/01 od 19. svibnja 2010., „Smjernice o vertikalnim ograničenjima” (u daljnjem tekstu: Opće smjernice o vertikalnim ograničenjima): točke 96., 97., 110. i 111.

Obavijest Komisije 2010/C-138/05 od 28. svibnja 2010., „Dodatne smjernice o vertikalnim ograničenjima u sporazumima o prodaji i servisiranju motornih vozila i o distribuciji rezervnih dijelova za motorna vozila”, točke 1., 2., 60. i 69.

Sudska praksa

Presude Suda:

Presuda od 15. prosinca 1994., DLG, C-250/92, EU:C:1994:413, t. 31.

Presuda od 28. svibnja 1998., Deere/Komisija, C-7/95 P, EU:C:1998:256, t. 76. i 77.

Presuda od 23. studenoga 2006., Asnef-Equifax i Administración del Estado, C-238/05, EU:C:2006:734, t. 49. i 50. i navedena sudska praksa

Presuda od 20. studenoga 2008., Beef Industry Development Society i Barry Brothers, C-209/07, EU:C:2008:643, t. 17.

Presuda od 14. ožujka 2013., Allianz Hungária Biztosító i dr., C-32/11, EU:C:2013:160, t. 34. i 36. do 38. te navedena sudska praksa

Presuda od 11. rujna 2014., MasterCard i dr./Komisija, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, t. 161., 165. i 166. i navedena sudska praksa

Presuda od 26. studenoga 2015., Maxima Latvija, C-345/14, EU:C:2015:784, t. 29. i 30.

Presuda Općeg suda od 10. studenoga 2021., Google i Alphabet/Komisija (Google Shopping), T-612/17, EU:T:2021:763, t. 378. i 443.

Mišljenje nezavisnog odvjetnika M. Bobeka od 5. rujna 2019. u predmetu Budapest Bank i dr., C-228/18, EU:C:2019:678, t. 28. i navedena sudska praksa

Mišljenje nezavisne odvjetnice J. Kokott od 22. siječnja 2020. u predmetu Generics (UK) i dr., C-307/18, EU:C:2020:28, t. 184. i 198.

Navedene odredbe nacionalnog prava

Konkurences likums (Zakon o tržišnom natjecanju): članak 11. stavak 1. točka 7.

Sažet prikaz činjenica i glavnog postupka

- 1 Estonsko društvo AS KIA Auto jedini je ovlaštenu uvoznik motornih vozila marke KIA u Latviji. Društvo AS KIA Auto odabire i odobrava ovlaštene zastupnike koji stavljaju na tržište motorna vozila marke KIA i obavljaju popravke u okviru jamstva na trošak proizvođača ili uvoznika.
- 2 Vijeće za tržišno natjecanje zaprimilo je pritužbu vlasnika vozila kojem je uskraćena mogućnost popravka obuhvaćenog jamstvom nakon održavanja motornog vozila kod neovisnog serviseru te je zatim pokrenulo postupak kako bi ocijenilo postoji li povreda.
- 3 Članovi distribucijske mreže motornih vozila marke KIA u Latviji, odnosno društvo AS KIA Auto, u svojstvu uvoznika, i ovlaštenu zastupnici (distributeri motornih vozila marke KIA i ovlaštenu serviseri), u prospekt o održavanju i popravcima koji je namijenjen klijentima uključili su uvjete jamstva, kojima se predviđalo da je jamstvo valjano sve dok se održavanje i popravci vozila obavljaju samo kod ovlaštenih serviseru i pod uvjetom da se upotrebljavaju samo originalni rezervni dijelovi marke KIA, te da podatke o svakom održavanju potpisom treba ovjeriti zastupnik ovlaštenog serviseru. U prospektu je također navedeno da se rezervni dijelovi koje su ugradili neovisni serviseri ne zamjenjuju besplatno.
- 4 Odlukom od 7. kolovoza 2014. (u daljnjem tekstu: pobijana odluka) Vijeće za tržišno natjecanje utvrdilo je da društvo AS KIA Auto svojim postupanjem povređuje zabranu iz članka 11. stavka 1. točke 7. Zakona o tržišnom natjecanju te mu je naložilo izvršenje nekoliko zakonskih obveza i izreklo novčane kazne.
- 5 U pobijanoj odluci Vijeće za tržišno natjecanje utvrdilo je da su se barem od 1. siječnja 2004., odnosno prije više od 10 godina, društvo AS KIA Auto, u svojstvu uvoznika, i ovlaštenu zastupnici (distributeri motornih vozila marke KIA i ovlaštenu serviseri) dogovorili da će nalogati uvjete jamstva kojima se vlasnike motornih vozila obvezuje ili potiče na to da, tijekom jamstvenog razdoblja, svako rutinsko održavanje vozila koje je predvidio proizvođač KIA-e i svaki popravak

koji nije obuhvaćen jamstvom obavljaju kod KIA-inih ovlaštenih zastupnika (servisera) kako bi jamstvo na vozilo ostalo valjano te da prilikom rutinskog održavanja provedenog tijekom jamstvenog razdoblja u istu svrhu upotrebljavaju originalne rezervne dijelove marke KIA.

- 6 U pobijanoj odluci smatralo se da se tim ograničenjima stvaraju prepreke tomu da neovisni serviseri pristupe latvijskom tržištu usluga održavanja i popravka koje nisu obuhvaćene jamstvom tijekom jamstvenog razdoblja te da neovisni proizvođači rezervnih dijelova pristupe latvijskom tržištu distribucije rezervnih dijelova, čime se ograničava tržišno natjecanje između distributerâ originalnih rezervnih dijelova marke KIA i distributerâ sličnih rezervnih dijelova. U toj se odluci smatralo i da bi uklanjanje ili ograničavanje tržišnog natjecanja u pogledu neovisnih servisera također bilo štetno za potrošače jer bi se time smanjila njihova mogućnost izbora između nekoliko pružatelja usluga popravka i održavanja, što bi dovelo do smanjenja ili sprečavanja pritiska na cijene navedenih usluga. Često postoje znatne razlike u cijeni između, s jedne strane, originalnih rezervnih dijelova koje prodaju i preprodaju proizvođači motornih vozila te, s druge strane, sličnih rezervnih dijelova. Potrošač ima znatnu korist od toga da se upotreba konkurentskih sličnih rezervnih dijelova jednake kvalitete ne ograniči tijekom jamstvenog razdoblja.
- 7 Vijeće za tržišno natjecanje u pobijanoj odluci utvrdilo je da unutar KIA-ine mreže postoji vertikalni sporazum o uvjetima jamstva: 1. kako bi jamstvo na motorno vozilo ostalo valjano, od vlasnikâ motornih vozila zahtijeva se da cjelokupno rutinsko održavanje motornog vozila koje je KIA-in proizvođač predvidio tijekom jamstvenog razdoblja provode isključivo KIA-ini ovlašteni zastupnici, čime se ograničava tržišno natjecanje na tržištu usluga popravka i održavanja; i 2. za popravke i održavanje koji se obavljaju tijekom jamstvenog razdoblja potrebno je upotrebljavati samo originalne rezervne dijelove proizvođača KIA-e, čime se ograničava tržišno natjecanje na tržištu distribucije rezervnih dijelova.
- 8 Vijeće za tržišno natjecanje smatralo je da sporni sporazum predstavlja *ograničenje tržišnog natjecanja s obzirom na učinak* te je istodobno utvrdilo da se *standardom dokazivanja za utvrđivanje postojanja zabranjenog sporazuma* ne zahtijeva dokaz o stvarno nastalim učincima. Negativni učinci na tržišno natjecanje proizlaze iz same prirode ograničavajućih uvjeta. Prema mišljenju Vijeća za tržišno natjecanje, vlasnici motornih vozila uvijek žele da jamstvo bude valjano, osobito kad je riječ o proizvodu kao što je motorno vozilo, čiji popravak može podrazumijevati znatne troškove za vlasnika. Stoga je Vijeće za tržišno natjecanje smatralo da će, u slučaju ograničavajućih uvjeta poput onih koje je navedeno tijelo utvrdilo u ovom predmetu, vlasnik ispuniti te uvjete i posljedično odlučiti da održavanje i popravke koji nisu obuhvaćeni jamstvom neće obaviti kod neovisnih servisera te da prilikom popravaka neće dozvoliti upotrebu rezervnih dijelova koji nisu originalni. Slijedom toga, neovisni serviseri i distributeri alternativnih rezervnih dijelova isključeni su s tržišta. Vijeće za tržišno natjecanje

stoga je smatralo da u ovom predmetu nije potrebno dokazati stvarne učinke [te prakse].

- 9 Budući da se društva AS KIA Auto i AS Tallinna Kaubamaja Grupp nisu slagala s pobijanom odlukom, protiv nje su podnijela tužbu, ali ju je Administrativā apgabaltiesa (Okružni upravni sud, Latvija) odbila presudom od 10. ožujka 2017.
- 10 Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments (Vrhovni sud, Upravni odjel, Latvija; u daljnjem tekstu: Senāts (Vrhovni sud)) ukinuo je presudu Administratīvā apgabaltiese (Okružni upravni sud) od 10. ožujka 2017. presudom od 22. prosinca 2021. (u daljnjem tekstu: presuda Senātsa (Vrhovni sud)) te je odlučio da, s obzirom na to da sâmo Vijeće za tržišno natjecanje mora dokazati da je počinjena povreda prava tržišnog natjecanja, samo ono odabire kojim će se instrumentima koristiti kako bi dokazalo da je došlo do povrede. Stoga Senāts (Vrhovni sud) smatra da navedena institucija ima diskrecijsko pravo utvrditi kako treba kvalificirati sporazum: ako ne pronađe dovoljno čvrstu osnovu za utvrđenje da sporazum predstavlja ograničenje tržišnog natjecanja s obzirom na cilj, logično je da će se ta institucija usredotočiti na ograničavajuće učinke sporazuma a da pritom ne provede preliminarnu procjenu koja se temelji na cilju sporazuma.
- 11 Senāts (Vrhovni sud) zaključio je da u ovom predmetu treba riješiti pitanje jesu li razlozi navedeni u pobijanoj odluci bili dovoljni kako bi se utvrdilo da postoji sporazum koji je zabranjen s obzirom na svoj učinak. Senāts (Vrhovni sud) razmotrio je pitanje je li se Administratīvā apgabaltiesa (Okružni upravni sud) u tom pogledu vodila relevantnim kriterijima koji proizlaze iz pravnih pravila i sudske prakse.
- 12 Senāts (Vrhovni sud) smatrao je da se Administratīvā apgabaltiesa (Okružni upravni sud) prilikom provjere je li u pobijanoj odluci osnovano utvrđeno da je sporazum o kojem je riječ zabranjen zbog svojih učinaka oslonila na kriterije ocjenjivanja, koje je trebalo uzeti u obzir u slučaju zabrane zbog učinaka, a koji nisu bili točni (ili ih je pogrešno shvatila). U tim okolnostima, Senāts (Vrhovni sud) smatrao je da Administratīvā apgabaltiesa (Okružni upravni sud) nije mogla na odgovarajući način ocijeniti je li odluka bila dovoljno obrazložena.

Ključni argumenti stranaka glavnog postupka

- 13 Nakon donošenja te presude Senātsa (Vrhovni sud), Vijeće za tržišno natjecanje tvrdilo je pred Administratīvā apgabaltiesom (Okružni upravni sud) da u ovom predmetu postoji nesigurnost u pogledu razgraničenja između ograničenja tržišnog natjecanja s obzirom na učinak i tumačenja članka 11. stavka 1. Zakona o tržišnom natjecanju u slučajevima u kojima treba utvrditi postoje li zabranjeni sporazumi s obzirom na njihov učinak. Prema njegovu mišljenju, jednoznačno shvaćanje pojma ograničenja tržišnog natjecanja s obzirom na cilj i s obzirom na učinak nužno je za pravilnu primjenu prava tržišnog natjecanja, neovisno o tome je li primjenjiv članak 11. ili članak 13. (zabrana zlouporabe vladajućeg položaja) Zakona o tržišnom natjecanju. Vijeće za tržišno natjecanje smatra da se zaključci

iz presude Senātsa (Vrhovni sud) u bitnome razlikuju od onih iz sudske prakse Suda Europske unije, tako da sadržaj ograničenja tržišnog natjecanja s obzirom na učinak i standard dokazivanja koji proizlazi iz navedenog pojma nisu očiti. Slijedom toga, smatra da je potrebno uputiti Sudu prethodno pitanje kako bi se u budućnosti zajamčila zakonita i ujednačena praksa (koja je u skladu s praksom Suda Europske unije).

- 14 Vijeće za tržišno natjecanje upućuje i na drugi predmet, odnosno na predmet Maxima, u kojem je Senāts (Vrhovni sud) 29. prosinca 2015. donio presudu u kojoj nije samo primijenio usko tumačenje cilja ograničenjâ tržišnog natjecanja, nego se također izjasnio o nužnosti dokazivanja stvarnih učinaka. Senāts (Vrhovni sud) se u predmetu Maxima složio s ocjenom Suda Europske unije, u skladu s kojom nije bila osnovana tužiteljeva tvrdnja da prilikom ocjene učinaka sporazuma treba ocijeniti samo ograničenje tržišnog natjecanja do kojeg je stvarno došlo. Prema mišljenju Vijeća nadležnog za tržišno natjecanje, Senāts (Vrhovni sud) nije imao razloga ni odstupiti od primjene članka 11. stavka 1. Zakona o tržišnom natjecanju, s obzirom na to da je opći cilj stavka 1. tog članka suzbijanje sporazuma kojima se ograničava tržišno natjecanje, neovisno o njihovim stvarnim učincima. Ocjena učinaka, uključujući potencijalne učinke, u tom je slučaju instrument koji služi za shvaćanje prirode sporazuma (neovisno o tome predstavlja li on ograničenje tržišnog natjecanja s obzirom na cilj ili s obzirom na učinak), a ne za ocjenu štete koja je prouzročena tržišnom natjecanju.
- 15 Vijeće za tržišno natjecanje upućuje na zaključke donesene u pogledu ocjene učinaka, a osobito na presudu Općeg suda u predmetu T-612/17, Google Shopping, iako treba uzeti u obzir da se on odnosio na povredu članka 102. UFEU-a. U navedenoj presudi Opći sud odlučio je da Europska komisija nije odmah dužna, u odgovoru na hipotetsku analizu koju je istaknuo poduzetnik o kojem je riječ, sustavno naglašavati situaciju kontrastne prirode u smislu navedenom u toj presudi. To bi je uostalom obvezalo da dokaže da je postupanje o kojem je riječ imalo stvarne učinke, što se ne nalaže u području zlorporabe vladajućeg položaja, u kojem je dovoljno utvrditi postojanje potencijalnih učinaka. U navedenoj presudi također je utvrđeno da Komisija nije bila dužna dokazati da su se moguće posljedice uklanjanja ili ograničavanja tržišnog natjecanja doista ostvarile, primjerice smanjenje inovacija ili povećanja cijena koja se opravdavaju samo manjkom tržišnog natjecanja.
- 16 Vijeće za tržišno natjecanje smatra da sličan pristup treba slijediti i prilikom primjene i tumačenja članka 101. UFEU-a, a time i članka 11. Zakona o tržišnom natjecanju jer se, prema njegovu mišljenju, u navedenim zaključcima općenito ističe da u okviru ocjene utjecaja koji sporazum ima na tržišno natjecanje zbog svojih učinaka nije moguće, niti treba, svesti ocjenu sporazuma i svih relevantnih okolnosti u pojedinom slučaju na utvrđivanje specifičnih i mjerljivih negativnih učinaka na tržišno natjecanje te da se takvim pristupom *de facto* otklanja mogućnost da tijelo nadležno za tržišno natjecanje spriječi postojanje ograničenja tržišnog natjecanja koja *još nisu proizvela* materijalno odredive negativne učinke.

Sažet prikaz obrazloženja zahtjeva za prethodnu odluku

- 17 Senāts (Vrhovni sud) u svojoj je prethodno navedenoj presudi od 22. prosinca 2021. uputio na sudsku praksu koja se navodi u nastavku.
- 18 Tumačenjem članka 81. stavka 1. Ugovora o osnivanju Europske zajednice i članka 101. stavka 1. UFEU-a te pojašnjenjem prirode pojmova cilja i učinka, Sud je također uspostavio razliku između tih pojmova i okolnosti koje treba provjeriti u svakom pojedinom slučaju.
- 19 Tako je Sud presudio da se razlika između „povreda s obzirom na cilj” i „povreda s obzirom na učinak” temelji na činjenici da se određeni oblici tajnih sporazuma između poduzetnika mogu smatrati po svojoj prirodi štetnima za dobro funkcioniranje uobičajenog tržišnog natjecanja (presuda u predmetu C-209/07, točka 17.). Stoga, kada je utvrđen protutržišni cilj nekog sporazuma, nije potrebno ispitivati njegove učinke na tržišno natjecanje. Međutim, u slučaju da analiza sadržaja sporazuma ne pokaže dovoljan stupanj štetnosti za tržišno natjecanje, treba ispitati njegove posljedice i, kako bi ga se zabranilo, zahtijevati ispunjenje elemenata koji dokazuju da je tržišno natjecanje bilo osjetno spriječeno, ograničeno ili narušeno (presuda u predmetu C-32/11, točka 34. i navedena sudska praksa).
- 20 Kad je riječ o utvrđivanju postojanja ograničenja s obzirom na cilj, Sud je presudio sljedeće: kako bi se utvrdilo je li „cilj” sporazuma ograničiti tržišno natjecanje, treba uzeti u obzir sadržaj njegovih odredbi, ciljeve koji se njime nastoje postići te njegov gospodarski i pravni kontekst. U okviru procjene navedenog konteksta valja uzeti u obzir i prirodu obuhvaćene robe ili usluga, kao i strukturu i stvarne uvjete funkcioniranja jednog ili više tržišta u pitanju. Iako nije potrebno provjeriti postoji li namjera, nema prepreka tomu da se to ne učini. Suprotno tomu, kako bi sporazum imao protutržišni cilj, dovoljno je da može proizvesti negativne učinke na tržišno natjecanje, odnosno da konkretno može spriječiti, ograničiti ili narušiti tržišno natjecanje na unutarnjem tržištu. Pitanje dolazi li stvarno do takvog učinka i, ovisno o slučaju, u kojoj mjeri, može biti relevantno samo za izračun iznosa novčanih kazni i prava na naknadu štete (presuda donesena u predmetu C-32/11, točke 36. do 38. i navedena sudska praksa).
- 21 Kad je riječ o utvrđivanju postojanja ograničenja s obzirom na učinak, Sud je presudio sljedeće: u svrhu ocjene treba li neki sporazum smatrati zabranjenim zbog promjena u tržišnom natjecanju koje uzrokuje, tržišno natjecanje treba ispitati u stvarnom okviru u kojem bi se odvijalo da sporni sporazum ne postoji. Usklađenost sporazuma s pravilima tržišnog natjecanja ne može se ocijeniti apstraktno. Naime, ocjena učinaka sporazuma ili praksi podrazumijeva uzimanje u obzir konkretnog okvira u kojem djeluju, a osobito ekonomski i pravni kontekst u kojem djeluju poduzetnici o kojima je riječ te prirodu obuhvaćene robe ili usluga, kao i strukturu i stvarne uvjete funkcioniranja jednog ili više tržišta u pitanju. Iz navedenog slijedi da scenarij koji se temelji na pretpostavci nepostojanja

mehanizma koordinacije o kojem je riječ mora biti realističan. U tom je kontekstu moguće, ako je to potrebno, voditi računa o vjerojatnom razvoju situacije na tržištu u slučaju nepostojanja tog mehanizma (presuda donesena u predmetu C-250/92, t. 31. i presuda donesena u predmetu C-382/12 P, točke 161., 165. i 166. i navedena sudska praksa). Sud je također presudio da, iako se člankom 81. stavkom 1. UEZ-a navedena ocjena ne ograničava samo na stvarne učinke, s obzirom na to da treba uzeti u obzir i potencijalne učinke sporazuma ili prakse o kojoj je riječ na tržišno natjecanje na zajedničkom tržištu, sporazum ipak nije obuhvaćen zabranom iz članka 81. UEZ-a ako samo neznatno utječe na tržište (presuda donesena u predmetu C-238/05, točka 50. i navedena sudska praksa).

- 22 Iz te je sudske prakse Senāts (Vrhovni sud) zaključio da, u slučaju da tijelo za zaštitu tržišnog natjecanja dođe do zaključka da ne može utvrditi ograničenje tržišnog natjecanja s obzirom na cilj, ono mora provjeriti je li sporazum proizveo učinke kojima se ograničava tržišno natjecanje. To pak znači da *navedeno tijelo treba prikupiti sve dokaze koji potvrđuju da je tržišno natjecanje doista bilo ograničeno*. Naime, *na navedenom je tijelu da provjeri je li sporazum doista proizveo učinke kojima se ograničava tržišno natjecanje*, što ne bi trebalo učiniti u slučaju da se utvrdi da postoji ograničenje tržišnog natjecanja s obzirom na cilj. Kako bi to provjerilo, tijelo treba ispitati uvjete tržišnog natjecanja u stvarnom kontekstu u kojem se pojavljuju bez utjecaja spornog sporazuma, čime u biti provodi analizu tržišta. Ta ocjena ne smije biti teorijska i apstraktna, nego se mora temeljiti na okolnostima svojstvenima konkretnom tržištu i tržišnom natjecanju jer bi se u suprotnom moglo smatrati da se navedena ocjena temelji na pretpostavkama.
- 23 Senāts (Vrhovni sud) istaknuo je da Vijeće za tržišno natjecanje nije objasnilo što smatra pod pojmom „potencijalni učinci” koji je upotrebljavalo, kao ni način na koji je ocjena tih učinaka iznesena u odluci. Međutim, Senāts (Vrhovni sud) u svakom slučaju smatra da taj pojam ne treba poistovjetiti s ocjenjivanjem provedenim prilikom procjene je li cilj sporazuma ograničiti tržišno natjecanje jer bi se u suprotnom izgubilo razgraničenje između standarda dokazivanja u pogledu cilja i učinaka, što ne bi trebao biti slučaj.
- 24 Također je skrenuo pozornost na činjenicu da je pojam potencijalnih ili mogućih učinaka u sudskoj praksi Suda povezan s pojmom potencijalnog tržišnog natjecanja i da je na njega primjenjiv isti standard dokazivanja kao što je onaj koji se primjenjuje na stvarne učinke.
- 25 Senāts (Vrhovni sud) naveo je da iz Općih smjernica o vertikalnim ograničenjima također proizlazi da Europska komisija u skladu s tim standardom dokazivanja provjerava stvarne i moguće učinke sporazuma.
- 26 Administratīvā apgabaltiesa (Okružni upravni sud) slaže se s Vijećem za tržišno natjecanje da se, s obzirom na to da postoji u bitnome sličan pravni okvir te s obzirom na cilj koji je priznao zakonodavac, a to je usklađivanje pravilâ prava tržišnog natjecanja Latvije i Europske unije, primjena članka 11. stavka 1. Zakona

o tržišnom natjecanju ne smije razlikovati od primjene članka 101. stavka 1. UFEU-a. U okviru primjene članka 11. stavka 1. Zakona o tržišnom natjecanju valja uzeti u obzir razmatranja Suda u pogledu primjene članka 101. stavka 1. UFEU-a.

- 27 Tužitelji su pred Administratīvā apgabaltiesom (Okružni upravni sud) istaknuli da smatraju da je Sudu potrebno uputiti prethodno pitanje.
- 28 Budući da su stranke u ovom predmetu podnijele obrazložena očitovanja u pogledu tumačenja odredbe prava Unije koje nije toliko očito da ne ostavlja mjesta nikakvoj razumnoj sumnji, Administratīvā apgabaltiesa (Okružni upravni sud) smatra da Sudu valja uputiti pitanja o tumačenju članka 101. stavka 1. UFEU-a.

RADNI DOKUMENTI